

Autoritet – en forklaring

Lad os nu vende tilbage til nøgleordet: den positive og negative brug af autoritet. Der er en hårfin forskel, som jeg ikke har set beskrevet tidligere.

Jeg har noget skrevet om den i en tidligere artikel:

”I det sande lærer-elev forhold anerkendes autoritet kun, fordi den er fortjent.

Lad os sige, at du gerne vil lære spansk, og der dukker to lærere op, som siger, de kan undervise dig. De synes lige overbevisende, men sandheden er, at den ene af dem kender sproget godt, og det gør den anden ikke. Hvis du accepterer en af dem som autoritet, bare fordi han selv eller en anden siger, du bør gøre det, så har du en 50-50 chance for at få en dårlig lærer. Hvad gør du? Du prøver læreren af. Får ham rent faktisk til at sige noget på spansk. Giver ham nogle skrevne afsnit på dit eget sprog og ser, om han kan oversætte dem og checker så oversættelsens korrekthed. Til slut vil du blive enig med dig selv om, at en af dem virkelig kan undervise dig og beslutte, hvem af dem det er.

Når du én gang har testet din lærer, behøver du ikke checke ham i hver enkelt lille detalje; men når du har lært det grundlæggende og gerne vil fortsætte med avanceret spansk, bør du checke igen for at se, om han kan lære dig mere, eller om du bør fortsætte med en anden lærer. Eller selv blive læreren.”

Positiv autoritet er den autoritet, som man har gjort sig fortjent til. En sådan autoritet er klar, villig og i stand til at bevise sin troværdighed, hvornår det skal være. Han er ikke bange for at blive udfordret, fordi han er sikker på sine egne evner.

Desværre er der ikke ret mange positive autoriteter i verden i dag. Selv de, der har studeret, har været i lære og har arbejdet hårdt på at forbedre deres evner, er ofte de værste autoriteter at stole på.

Tag for eksempel lægerne – den gennemsnitlige læge dør, når han er omkring 55 år gammel, mens resten af os lever, til vi er cirka 76 år. Hvorfor betragter vi folk, som har den forventede laveste levealder, som autoriteter der kan fortælle os, hvordan vi skal leve et sundt liv? Ville det ikke være mere fornuftigt at opsøge dem, som sandsynligvis lever, til de er hundrede år gamle?

Vi går til psykologer og betragter dem som autoriteter, når det handler om mental sundhed og lykke, men som profession ligger de blandt dem, som har den højeste selvmordsprocent i verden. Igen vælger vi nogle autoriteter, der skal fortælle os, hvordan vi kan blive lykkelige, selv om de ikke har fundet denne nøgle selv endnu. Gennemsnitsmennesket på gaden har øjensynligt en bedre forståelse for, hvad det er, der gør livet værd at leve.

Vi sender kriminelle hen til fængselsautoriteterne for at ”rette dem op”, men når de løslades, har fængselsinstitutionen gjort dem til endnu farligere personer, end før de begyndte deres fængselsstraf.

Vi vælger politikere som autoriteter til at lave love og bruge penge, og de laver love, som gennemsnitsmennesket indser ikke giver mening, og de bruger vores penge som en ti-årig, der lige har fundet 500 kroner, ville bruge penge.

Vi ansætter præster som autoriteter inden for de hellige skrifter og i forhold til vores åndelige liv, men mange af dem tror ikke på skrifterne, og der findes mange, som forstår mere end præsterne. Der findes også mange præster, som aldrig har haft en sand, åndelig oplevelse og aldrig har fundet Gud, og alligevel fortæller de med stor autoritet andre, hvordan man skal føre et åndeligt liv.

Vi kunne blive ved og ved. Hvor mange advokater har i virkeligheden ikke en sand forståelse for den retfærdige brug af det juridiske system? Hvor mange chefer fik deres stilling på grund af nogen, de kender, og ikke på grund af hvad de ved? Sådanne mennesker skader ofte firmaet og er årsag til mange problemer for de underordnede.

Mange af disse mennesker har brugt mange år på at studere og gøre sig fortjent til deres stilling som autoritet, men de mangler én ting. De har aldrig bevist i den virkelige verden, at de er i stand til selv at gøre det, som de påstår, de kan lære andre. Bare fordi en læge har lært en stor mængde data og procedurer udenad, betyder det ikke, at han helbreder. Blot fordi et menneske studerer jura, giver det ham ikke automatisk en retfærdig forståelse af lovene. Blot fordi en præst får en kirke, betyder det ikke, at han er et åndeligt menneske.

Selv om disse mennesker altså ikke nødvendigvis burde være større autoriteter inden for deres område end gennemsnitsmennesket, så har de fleste af dem dog gennemført uddannelser og studier og har således været igennem en læreproces. Men der findes andre autoriteter, som oven i købet er gået uden om de almindelige læringskanaler. Den falske autoritet er således den, der ikke kan påvise sandheden i det, som han lærer fra sig eller påstår at praktisere.

En af de største årsager til at de falske autoriteter findes er, at de ofte udpeges af en anden falsk autoritet. Vi har fået evnen til at vælge (beslutte), så vi kan finde og vælge vores sande autoriteter og placere dem der, hvor de bedst kan dele ud af deres visdom og talenter.

De folk, vi vælger til forskellige hverv, er ikke perfekte, men de er meget bedre end dem, der udpeges.

Lad os nu se på, hvordan dette hænger sammen med Dyret. Dyret er en tankeform, som er under "dragens" (De Mørke Brødres) kontrol. Denne tankeform dækker hele planeten. Den forårsager, at alle "modtager mærket" (Johannes' Åbenbaring 13:16). Det er derfor Satan (Lysets modstander) kaldes "denne verdens gud" i Biblen.

Mere end 95% i den religiøse verden mener ikke, at Dyret har vist sig endnu; og ironisk nok er de alle sammen under den falske autoritets (Dyrets) kontrol.

Jeg vil nu uddybe nogle tidligere spørgsmål:

Matthæus 7:28-29: "Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære; for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres skriftkloge."

De skriftkloge var dem, folk så op til som autoriteter i Biblen, men der var noget ved Jesu autoritet, som var anderledes. Hvad var det?

Det beskrives på en interessant måde: "for han underviste dem som en, der har myndighed (eller autoritet), og ikke som deres skriftkloge."

Hvorfor skulle man skrive sådan, når de skriftkloge blev betragtet som de største autoriteter angående den hellige skrift? Fordi deres eneste kilde til autoritet var deres sort/hvide udenadslære af skriften. De kendte ordene, men ikke betydningen. De kunne aldrig rejse sig og undervise og lade ordene flyde fra Ånden og strømme ud gennem deres hjerter. De kunne ikke undervise uden at citere en anden autoritet.

Jesus derimod underviste om nye ting, som ikke var citater fra nogen kendt bog, og dette var en ny slags myndighed eller autoritet, som man aldrig havde set tidligere, en autoritet som kom indefra, og som blev accepteret hos andre mennesker et sted indvendigt.

De var så forbløffede over denne form for autoritet, som ikke udsprang fra en eksamen eller fra bøger, at det blev skrevet:

Matthæus 21:23: ”Da Jesus var kommet ind på tempelpladsen, kom ypperstepræsterne og folkets ældste hen til ham, mens han underviste, og spurgte: »Med hvilken ret gør du dette? Hvem har givet dig autoritet til det?»

Jesus havde en autoritet, som han kunne demonstrere, og ingen kunne huske, at de tidligere havde set sådan noget inden for det åndelige område. Jesus var det eneste menneske i landet, som ikke havde Dyrets mærke.

Og så et sidste spørgsmål som blev stillet tidligere:

Jesus talte dristigt imod den negative brug af autoritet, som det fremgår af følgende:

”Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I lukker Himmeriget for mennesker. Selv går I ikke ind i det, og dem, der vil ind i det, tillader I det ikke.” (Matthæus 23:13)

Hvorledes forhindrer en lignende brug af autoritet i dag mennesker i at komme ind i Himmeriget?

Husk på, at Dyrets autoritative redskaber ikke behøver at være et menneske. Det kan være en bog, krystal, usynlig ånd eller endog Biblen selv. Hvis du virkelig gerne vil mærke Dyrets magt, så gå hen i en kirke med en autoritativ tro eller leder og stil et spørgsmål, som går i modsat retning af ideen eller holdningen hos deres autoritet. Man vil som regel møde frygt og ganske meget modstand.

Hvis du for eksempel går hen i en fundamentalistisk kirke, og de snakker om at have Jesus i hjertet og at acceptere ham som din personlige frelser, kan du sige:

”Jeg har læst hele Biblen og kan ikke finde noget om at have Jesus i hjertet. Kan I vise mig et sted i Biblen, hvor der står noget om en personlig frelser?”

Det er sjovt at iagttage reaktionen, når man stiller dette spørgsmål, og dem jeg har mødt har aldrig før fået dette spørgsmål. Sådan her gik det sidste gang, jeg stillede dette spørgsmål:

Mig: ”Vær sød og find det i Biblen til mig?”

Dem: En lang pause mens de prøver at tænke på et skriftsted, for i begyndelsen er de sikre på, at der eksisterer sådan et. Efter kort tid går det op for dem, at der måske ikke står noget i Biblen om det. Så er der en, der siger: "Hvem er du? Hvor kommer du fra? Hvem er du sammen med?"

Mig: "Jeg er blot en, der studerer sandheden."

Så begynder de at stille andre spørgsmål: "Er du kristen? Er du frelst af Jesus? Accepterer du Jesus som Gud?" osv.

Efter en kort udspørgen beslutter de, at de gerne vil have mig ud derfra så hurtigt som muligt. Nogle har råbt ad mig, beordret mig ud og endog tilkaldt politiet for at få mig arresteret for at trænge ind i deres kirke.

New Age grupper virker lidt mere høflige, men de får det også ganske dårligt, når man stiller de forkerte spørgsmål. Jeg har fundet ud af, at jeg ikke passer ind i nogen gruppe, der stoler på en anden autoritet end sjælen eller Guds rige indvendigt. Jeg har aldrig passet ind i nogen af de åndelige grupper, som jeg har mødt.

Men jeg føler mig godt tilpas her på listen sammen med jer, mine venner. Tak fordi I deler jeres søgen efter sandhed med mig og giver mig lov til at dele min.

Copyright 1998 by J.J. Dewey, All Rights Reserved